

Psalm 130: *De profundis.*

(Opgangenzang.)

Uit de diepten heb ik u, Ene, geroepen.

Moedeloos liep hij rond.
Er was geen horizon.

Hij raapte stenen en liet
zand door zijn vingers lopen.
Niets hielp.

Ging zitten op het zwarte
strand met de zwarte rotsen.

Eeuwige zee, golven als altijd,
brekend en delend. Wind.

Nog zit hij op het strand, starend,
zand weggestroomd,
moedeloos.